

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 348/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 348/02	Vec C-449/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemecko) 13. júna 2019 – WEG Tevesstraße/Finanzamt Villingen-Schwenningen	2
2019/C 348/03	Vec C-465/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Straubing (Nemecko) 19. júna 2019 – B & L Elektrogeräte GmbH/GC	2
2019/C 348/04	Vec C-471/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hoof (Belgicko) 20. júna 2019 – Middlegate Europe NV/Ministerraad	3

2019/C 348/05	Vec C-491/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria (Maďarsko) 26. júna 2019 – Emberi Erőforrások Minisztériuma/Szent Borbála Kórház	4
2019/C 348/06	Vec C-507/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 3. júla 2019 – Spolková republika Nemecko/XT	4
2019/C 348/07	Vec C-529/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Potsdam (Nemecko) 11. júla 2019 – Möbel Kraft GmbH & Co. KG/ML	6
2019/C 348/08	Vec C-540/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 16. júla 2019 – WV/Landkreis Harburg	6
2019/C 348/09	Vec C-546/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 16. júla 2019 – BZ/Westerwaldkreis	7
2019/C 348/10	Vec C-559/19: Žaloba podaná 22. júla 2019 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo	8
2019/C 348/11	Vec C-596/19 P: Odvolanie podané 6. augusta 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 27. júna 2019 vo veci T-20/17, Maďarsko/Európska komisia	10
2019/C 348/12	Vec C-603/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Špecializovaný trestný súd (Slovensko) 9. augusta 2019 – Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v. TG, UF	11
2019/C 348/13	Vec C-609/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne (Francúzsko) 13. augusta 2019 – BNP Paribas Personal Finance SA/VE	12
2019/C 348/14	Vec C-623/19 P: Odvolanie podané 21. augusta 2019: Alfamicro – Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 28. júna 2019 vo veci T-64/18, Alfamicro/Komisía	13
2019/C 348/15	Vec C-638/19 P: Odvolanie podané 27. augusta 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) z 18. júna 2019 vo veci T-624/15, European Food a i./Komisia	14
Všeobecný súd		
2019/C 348/16	Vec T-499/19: Žaloba podaná 10. júla 2019 – ZU/ESVČ	16
2019/C 348/17	Vec T-566/19: Žaloba podaná 17. augusta 2019 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland/Komisía	17
2019/C 348/18	Vec T-582/19: Žaloba podaná 23. augusta 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management/EUIPO – Lacoste (LOVE PINK)	17
2019/C 348/19	Vec T-583/19: Žaloba podaná 23. augusta 2019 – Electrolux Home Products/EUIPO – D. Consult (FRIGIDAIRE) ..	18

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 348/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 337, 7.10.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 328, 30.9.2019

Ú. v. EÚ C 319, 23.9.2019

Ú. v. EÚ C 312, 16.9.2019

Ú. v. EÚ C 305, 9.9.2019

Ú. v. EÚ C 295, 2.9.2019

Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg (Nemecko) 13. júna 2019 – WEG Tevesstraße/Finanzamt Villingen-Schwenningen

(Vec C-449/19)

(2019/C 348/02)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: WEG Tevesstraße

Žalovaný: Finanzamt Villingen-Schwenningen

Prejudiciálna otázka

Majú sa ustanovenia smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave členského štátu, podľa ktorej je dodávka tepla, ktorú spoločenstvá vlastníkov bytov zabezpečujú pre vlastníkov bytov, oslobodená od dane?

⁽¹⁾ Ú. v. L 347, 2006, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Straubing (Nemecko) 19. júna 2019 – B & L Elektrogeräte GmbH/GC

(Vec C-465/19)

(2019/C 348/03)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Straubing

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: B & L Elektrogeräte GmbH

Žalovaný: GC

Prejudiciálna otázka

Ide o zmluvu uzatvorenú mimo prevádzkových priestorov v zmysle článku 2 bodu 8 písm. c) smernice 2011/83/EÚ⁽¹⁾ s dôsledkom vzniku práva na odstúpenie od zmluvy podľa článku 9 smernice, ak obchodník, ktorý sa nachádza na veľtrhu v predajnom stánku, respektíve pred predajným stánkom považovaným v zmysle článku 2 bodu 9 smernice za prevádzkový priestor, osloví spotrebiteľa, ktorý stojí vo veľtržnej hale v uličke pred predajným stánkom bez toho, aby s obchodníkom komunikoval a následne dôjde k uzatvoreniu zmluvy v predajnom stánku?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hoof (Belgicko) 20. júna 2019 –
Middlegate Europe NV/Ministerraad**

(Vec C-471/19)

(2019/C 348/04)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Grondwettelijk Hoof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Middlegate Europe NV

Žalovaný: Ministerraad

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 49 ZFEÚ, prípadne v spojení s článkom 56 ZFEÚ, článkami 15 a 16 Charty základných práv Európskej únie a so zásadou rovnakého zaobchádzania, vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá osobám alebo podnikom, ktoré chcú vykonávať v belgickej prístavnej oblasti práce v prístave podľa zákona z roku 1972, vrátane činností, ktoré nesúvisia s nakladaním a vykladaním lodí v prísnom zmysle slova, ukladá povinnosť využívať na takéto účely výlučne prístavných pracovníkov, ktorým bolo vydané povolenie?
 2. Môže Grondwettelijk Hof (Ústavný súd) v prípade kladnej odpovede na prvú otázku dočasne zachovať účinky sporných článkov 1 a 2 zákona z roku 1972, aby tak zabránil vyvolaniu právnej neistoty a sociálnemu napätiu a zákonodarcovi poskytol možnosť uviesť tieto ustanovenia do súladu s povinnosťami vyplývajúcimi z práva Únie?
-

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria (Maďarsko) 26. júna 2019 – Emberi Erőforrások
Minisztériuma/Szent Borbála Kórház**

(Vec C-491/19)

(2019/C 348/05)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kúria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Emberi Erőforrások Minisztériuma

Žalovaný: Szent Borbála Kórház

Prejudiciálne otázky

1. Sú orgány a sprostredkovateľské orgány členských štátov, ktoré sú príslušné viesť konanie o nezrovnalostiach v prvom alebo druhom stupni, v právnom vzťahu vzniknutom na základe dohody o grante, oprávnené priamo preskúmať v rámci svojho konania podľa nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006⁽¹⁾ z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 (ďalej len „nariadenie“), najmä v rámci kontrolného mechanizmu upraveného v jeho článkoch 60, 70 a 98, každé porušenie, ktoré vedie alebo môže viesť k poškodeniu finančných záujmov Európskej únie, a v prípade potreby sú povinné uplatniť finančnú opravu?
2. Zabezpečuje vnútroštátna procesná právna úprava alebo judikatúra, ktorá ju vykladá, ktorá v prípade dohody o grante umožňuje len zistiť porušenie tejto dohody spočívajúce v porušení právnych predpisov v oblasti verejného obstarávania (nezrovnalosť), a podmieňuje uplatnenie akéhokoľvek občianskoprávného nároku založeného na tomto porušení tým, aby rozhodcovská komisia alebo v konaní o žalobe podanej proti nálezu rozhodcovskej komisie súd právoplatne určil, že došlo k porušeniu právneho predpisu, dostatočne účinnú ochranu finančných záujmov Únie?
3. Je súd, ktorý rozhoduje o občianskoprávných nárokoch týkajúcich sa plnenia dohody o grante, oprávnený pri skúmaní porušenia dohody posúdiť nezrovnalosť vo verejnom obstarávaní, ak porušenie právnych predpisov v oblasti verejného obstarávania predstavuje nezrovnalosť, ale konanie pred rozhodcovskou komisiou sa nezačalo?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 210, 2016, s. 25.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 3. júla 2019 –
Spolková republika Nemecko/XT**

(Vec C-507/19)

(2019/C 348/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Spolková republika Nemecko

Odporca: XT

Prejudiciálne otázky

1. Má sa z územného hľadiska pri posudzovaní otázky, či UNRWA už viac neposkytuje Palestínčanovi bez štátneho občianstva v zmysle článku 12 ods. 1 písm. a) druhej vety smernice 2011/95/EÚ⁽¹⁾ ochranu alebo pomoc, prihladiť len na príslušnú oblasť pôsobenia (pásmo Gazy, Jordánsko, Libanon, Sýria, oblasť západného Jordánska), kde mala osoba bez štátneho občianstva v čase, keď opustila územie mandátu UNRWA, svoj skutočný pobyt (v tomto konaní: Sýria) alebo sa zohľadnia aj ďalšie oblasti pôsobenia, ktoré patria do územia mandátu UNRWA?
2. Ak sa nemá prihladiť len na oblasť pôsobenia v čase odchodu: majú sa aj naďalej a nezávisle od ďalších podmienok zohľadniť všetky oblasti pôsobenia, ktoré sú súčasťou územia mandátu? V prípade zápornej odpovede: majú sa zohľadniť ďalšie oblasti pôsobenia len v tom prípade, ak mala osoba bez štátneho občianstva k tejto oblasti pôsobenia významný (z územného hľadiska) vzťah? Vyžaduje sa pre takýto vzťah obvyklý pobyt, ktorý existoval v čase odchodu alebo v minulosti? Má sa prihladiť počas skúmania významného (z územného hľadiska) vzťahu aj na ďalšie okolnosti? V prípade kladnej odpovede: na aké? Je relevantné, či má osoba bez štátneho občianstva v čase opustenia územia mandátu UNRWA možnosť vstúpiť do rozhodnej oblasti pôsobnosti a či je takáto možnosť primeraná?
3. Má osoba bez štátneho občianstva, ktorá opustí územie mandátu UNRWA z dôvodu, že sa v oblasti pôsobenia jej skutočného pobytu nachádza vo veľmi neistej osobnej situácii a UNRWA nemá možnosť jej v tejto oblasti zabezpečiť ochranu alebo poskytnúť pomoc, právo na ochranu smernice *ipso facto* v zmysle článku 12 ods. 1 písm. a) druhej vety smernice 2011/95/EÚ aj vtedy, ak už v minulosti vstúpila do tejto oblasti pôsobenia, hoci sa v oblasti pôsobenia v mieste svojho predchádzajúceho pobytu nenachádzala vo veľmi neistej osobnej situácii a s ohľadom na pomery, ktoré existovali v čase jej presunu, nemohla počítať s tým, že jej bude v oblasti pôsobenia, do ktorej vstupuje, poskytnutá ochrana alebo pomoc UNRWA a že sa v blízkej budúcnosti bude môcť vrátiť do oblasti pôsobenia v mieste jej doterajšieho pobytu?
4. Má sa pri posudzovaní otázky, či sa osobe bez štátneho občianstva neprizná postavenie utečenca *ipso facto* z dôvodu, že po opustení územia mandátu UNRWA zanikli podmienky upravené v článku 12 ods. 1 písm. a) druhej vety smernice 2011/95/EÚ, prihladiť len na oblasť pôsobenia v mieste posledného obvyklého pobytu? V prípade zápornej odpovede: majú sa obdobne zohľadniť aj oblasti, z ktorých sa má podľa bodu 2 [článku 1 písm. A Ženevského dohovoru o utečencoch] vychádzať v okamihu odchodu? V prípade zápornej odpovede: na základe akých kritérií sa majú určiť oblasti, na ktoré sa má prihladiť v okamihu rozhodnutia o žiadosti? Vyžaduje sa pre zánik podmienok upravených v článku 12 ods. 1 písm. a) druhej vety smernice 2011/95/EÚ, aby boli (štátne alebo kvázi štátne) orgány v príslušnej oblasti pôsobenia ochotné prijať (späť) dotknutú osobu bez štátneho občianstva?
5. Ak sa v súvislosti so splnením alebo zánikom podmienok upravených v článku 12 ods. 1 písm. a) druhej vety smernice 2011/95/EÚ vychádza z oblasti pôsobenia v mieste (posledného) obvyklého pobytu: aké kritériá sú relevantné pre vznik obvyklého pobytu? Vyžaduje sa oprávnený pobyt, ktorý bol povolený štátom pobytu? V prípade zápornej odpovede: vyžaduje sa prinajmenšom, aby príslušné orgány v oblasti pôsobenia vedome strpeli pobyt osoby bez štátnej príslušnosti? V prípade kladnej odpovede: musia mať zodpovedné orgány konkrétnu vedomosť o prítomnosti jednotlivcej osoby bez štátneho občianstva alebo stačí, aby vedome strpeli pobyt tejto osoby ako člena väčšej skupiny osôb? V prípade zápornej odpovede: postačuje aj dlhšie trvajúci skutočný pobyt?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Potsdam (Nemecko) 11. júla 2019 – Möbel Kraft GmbH & Co. KG/ML

(Vec C-529/19)

(2019/C 348/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Potsdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Möbel Kraft GmbH & Co. KG

Žalovaná: ML

Prejudiciálna otázka

Je právo na odstúpenie od zmluvy podľa článku 16 písm. c) smernice o právach spotrebiteľov⁽¹⁾ vylúčené aj vtedy, ak sa tovar síce vyrobí podľa špecifikácie spotrebiteľa, predávajúci však ešte nezačal s výrobou a prispôbenie u samotného spotrebiteľa by uskutočnil sám, nie prostredníctvom tretej osoby? Záleží na tom, či by sa tovar dal znova uviesť do stavu pred individuálnym prispôbením len nepatrnými nákladmi na demontáž, približne vo výške 5 percent hodnoty tovaru?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 16. júla 2019 – WV/Landkreis Harburg

(Vec C-540/19)

(2019/C 348/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: WV

Žalovaný: Landkreis Harburg

Prejudiciálna otázka

Môže sa verejný orgán, ktorý osobe oprávnenej na výživné poskytoval dávky sociálnej pomoci podľa predpisov verejného práva, odvolávať na právomoc v mieste obvyklého pobytu osoby oprávnenej na výživné podľa článku 3 písm. b) nariadenia o vyživovacej povinnosti (¹), ak voči osobe, ktorá má vyživovaciu povinnosť, uplatňuje ako regres civilnoprávny nárok oprávneného na výživné, ktorý naň prešiel zo zákona na základe toho, že oprávnenému poskytol sociálnu pomoc?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (Ú. v. EÚ L 7, 2009, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 16. júla 2019 – BZ/Westerwaldkreis

(Vec C-546/19)

(2019/C 348/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: BZ

Žalovaný: Westerwaldkreis

Prejudiciálne otázky

1. a) Patrí zákaz vstupu, ktorý sa uloží štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na účely „nesúvisiace s migráciou“, do pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (¹), v každom prípade vtedy, keď členský štát nevyužil možnosť stanovenú v článku 2 ods. 2 písm. b) tejto smernice?
- b) V prípade zápornej odpovede na otázku 1 písm. a): Nespadá taký zákaz vstupu pod smernicu 2008/115/ES ani vtedy, keď sa štátny príslušník tretej krajiny už nezávisle od rozhodnutia o vyhostení, ktoré bolo voči nemu vydané a na ktorom je založený zákaz vstupu, zdržiava na štátnom území neoprávnene, a teda v zásade patrí do pôsobnosti smernice?
- c) Patrí k zákazom vstupu vydaným na účely „nesúvisiace s migráciou“ zákaz vstupu, ktorý sa vydá v súvislosti s vyhostením nariadeným z dôvodov verejnej bezpečnosti a poriadku (v tomto prípade len z dôvodov všeobecnej prevencie s cieľom bojovať proti terorizmu)?

2. V prípade, ak sa na otázku 1 odpovie v tom zmysle, že predmetný zákaz vstupu spadá do pôsobnosti smernice 2008/115/ES:
- a) Má zrušenie rozhodnutia o návrate (v tomto prípade hrozby odsunu) v správnom konaní za následok, že zákaz vstupu v zmysle článku 3 bodu 6 smernice 2008/115/ES nariadený súbežne s týmto rozhodnutím sa stane protiprávnym?
 - b) Nastane tento právny následok aj vtedy, keď je rozhodnutie o vyhostení vydané v správnom konaní pred rozhodnutím o návrate právoplatné (keď nadobudlo právoplatnosť)?

(¹) Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98.

Žaloba podaná 22. júla 2019 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-559/19)

(2019/C 348/10)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: C. Hermes, E. Manhaeve a E. Sanfrutos Cano, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

- určil, že Španielske kráľovstvo si nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 1 písm. a) a bodom 2.1.2 prílohy V; z článku 5 v spojení s bodom 2.2 prílohy II; a z článku 11 ods. 1, článku 11 ods. 3 písm. a), c) a e) a článku 11 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (¹) tým, že neprijalo opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo zhoršovaniu stavu útvarov podzemnej vody v oblasti Doñana, nevykonalo dodatočné charakterizovanie tých útvarov, ktoré predstavujú riziko, pričom taktiež neurčil potrebné opatrenia a tým, že nezahrnul do programu opatrení Plan Hidrológico de la Demarcación Hidrográfica del Guadalquivir (Plán vodohospodárskeho manažmentu správneho územného povodia rieky Guadalquivir) primerané základné a doplnkové opatrenia.
- určil, že Španielske kráľovstvo si nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 6 ods. 2 v spojení s článkom 7 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (²) tým, že neprijalo opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo zhoršeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, pre ktoré boli označené územia, ktorými sa v tejto veci zaoberá (ZEPA/LIC ES0000024 Doñana, ZEPA/LIC ES61 50009 Doñana sever a západ a ZEPA ES61 50012 Dehesa del Estero e Montes de Moguer),
- zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Nesplnenie povinností podľa článku 4 ods. 1 písm. b) smernice 2000/60/ES v spojení s článkom 1 písm. a) a bodom 2.1.2 prílohy V tej istej smernice

Článok 4 ods. 1 písm. b) smernice 2000/60/ES stanovuje členským štátom povinnosť zabrániť zhoršovaniu stavu všetkých útvarov podzemnej vody. Toto ustanovenie treba vykladať v spojení s článkom 1 písm. a) tej istej smernice, ktorý spresňuje environmentálne ciele, ktoré musia dosiahnuť členské štáty v súvislosti s podzemnými vodami, a s bodom 2.1.2 jej prílohy V, ktorý definuje dobrý kvantitatívny stav podzemných vôd. Komisia sa domnieva, že Španielske kráľovstvo neprijalo opatrenia potrebné na to, aby sa zabránilo nadmernému využívaniu útvarov podzemných vôd v oblasti Doñana. Komisia dospela preto k záveru, že Spojené kráľovstvo si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 1 písm. b) smernice 2000/60/ES v spojení s článkom 1 písm. a) a s bodom 2.1.2 prílohy V tej istej smernice.

2. Nesplnenie povinností podľa článku 5 smernice 2000/60/ES v spojení s bodom 2.2 prílohy II tej istej smernice

Článok 5 smernice 2000/60/ES stanovuje postup, ktorý sa má vykonať v prípade správneho územia povodia, pričom ukladá v každom prípade povinnosť vykonať analýzu charakteristík správneho územia, preskúmania vplyvov ľudskej činnosti na stav povrchových a podzemných vôd a vykonania ekonomickej analýzy využívania vody. Ak sa po vykonaní pôvodnej analýzy charakteristík zistí, že útvary podzemnej vody predstavuje riziko, členské štáty musia podľa bodu 2.2 prílohy II smernice vykonať dopĺňajúcu charakterizáciu. Komisia sa domnieva, že Španielske kráľovstvo neuplatnilo správne článok 5 ods. 1 smernice 2000/60/ES v spojení s bodom 2.2 prílohy II tej istej smernice, keďže nevykonalo dopĺňajúcu charakterizáciu útvarov podzemnej vody v oblasti Doñana, ktoré predstavujú riziko, pričom taktiež neurčilo potrebné opatrenia. Komisia preto dospela k záveru, že Spojené kráľovstvo nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 5 smernice 2000/60/ES v spojení s bodom 2.2 prílohy II tej istej smernice.

3. Nesplnenie článku 11 ods. 1, článku 11 ods. 3 písm. a), c) a e) a článku 11 ods. 4 smernice 2000/60/ES

Podľa článku 11 ods. 1 smernice 2000/60/ES každý členský štát „zabezpečí pre každé správne územie povodia alebo pre časť medzinárodného správneho územia povodia na svojom území zavedenie programu opatrení, so zreteľom na výsledky analýz požadovaných podľa článku 5, pre dosiahnutie cieľov stanovených podľa článku 4.“ Odsek 3 písm. a), c) a e) spresňuje niektoré zo základných opatrení, ktoré sa majú zahrnúť do uvedeného programu opatrení. Odsek 4 toho istého ustanovenia odkazuje na doplnkové opatrenia, ktorými sú opatrenia navrhnuté a zavedené dodatočne k základným opatreniam. Komisia sa domnieva, že Španielske kráľovstvo nezahrnulo do Plánu vodohospodárskeho manažmentu správneho územného povodia rieky Guadalquivir základné a doplnkové opatrenia, čím nesplnila svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 11 ods. 1, článku 11 ods. 3 písm. a), c) a e) a článku 11 ods. 4 smernice 2000/60/ES.

4. Nesplnenie článku 6 ods. 2 v spojení s článkom 7 smernice 92/43/EHS

Článok 6 ods. 2 smernice 92/43/EHS stanovuje na základe zásady prevencie povinnosť všeobecnej ochrany, podľa ktorej je potrebné zabrániť pri biotopoch a pri druhoch, pre ktoré boli označené územia, akémukoľvek zhoršeniu a narušeniu, ktoré môže mať značný dopad v rozpore s cieľmi smernice. Podľa článku 7 tej istej smernice sa táto povinnosť ochrany vzťahuje na územia klasifikované ako Zóny osobitnej ochrany pre vtáctvo (ZEPA) podľa smernice Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva⁽¹⁾. Komisia sa domnieva, že Španielske kráľovstvo porušilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 6 ods. 2 v spojení s článkom 7 smernice 92/43/EHS tým, že neprijalo primerané opatrenia na to, aby sa zabránilo zhoršeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, pre ktoré boli označené územia ZEPA/LIC ES0000024 Doñana, ZEPA/LIC ES6150009 Doñana sever a západ a ZEPA ES6150012 Dehesa del Estero e Montes de Moguer.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 327, 2000, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 206, 1992, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102.

⁽³⁾ Ú. v. ES 1979, L 103, s. 1; Mim. vyd. 15/001, s. 98.

**Odvolaie podané 6. augusta 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora)
z 27. júna 2019 vo veci T-20/17, Maďarsko/Európska komisia**

(Vec C-596/19 P)

(2019/C 348/11)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Európska komisia (v zastúpení: V. Bottka a P.-J. Loewenthal, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Maďarsko a Poľská republika

Návrhy odvolaieľky

Európska komisia vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu (deviata komora) z 27. júna 2019 vo veci T-20/17, Maďarsko/Európska komisia,
- zamietol druhý a tretí dôvod žaloby podanej Maďarskom na Všeobecný súd, ktorými Maďarsko poukazuje na nesplnenie povinnosti odôvodnenia a na zneužitie právomoci a zaviazal Maďarsko na náhradu všetkých trov konania v prvostupňovom a odvolacom konaní,
- subsidiárne, vrátil vec Všeobecnému súdu na nové konanie, v ktorom rozhodne o dôvodoch, ktoré ešte neboli posúdené, pričom o trovách v prvostupňovom a odvolacom konaní má byť rozhodnuté neskôr.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

V rámci prvého odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 107 ods. 1 ZFEÚ, keď konštatoval, že štruktúra progresívnych daňových sadzieb maďarskej dane z reklamy nie je selektívna. Komisia opiera toto tvrdenie o tri dôvody:

- Po prvé, v bodoch 78 až 83 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že Komisia pri určení referenčného systému nesprávne vylúčila progresívne sadzby maďarskej dane z reklamy. Na rozdiel od toho, čo konštatoval Všeobecný súd, je prístup zvolený Komisiou v jej rozhodnutí zlučiteľný s judikatúrou. Všeobecný súd sa teda pri stanovení referenčného systému dopustil nesprávneho právneho posúdenia.
- Po druhé, v bodoch 84 až 90 napadnutého rozhodnutia sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že Komisia nesprávne určila cieľ dane z reklamy, vo svetle ktorého je potrebné posudzovať porovnateľnosť. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je z hľadiska posúdenia porovnateľnosti relevantným iba predmet dane, na ktorý sa vzťahuje opatrenie, to znamená daňový cieľ opatrení určený zdaniiteľnou skutočnosťou. Iné ciele, ako je napríklad daňová schopnosť, sú relevantné iba z hľadiska posúdenia, či je možné objektívne odôvodniť akékoľvek rozlišovanie v dôsledku dane, pokiaľ sú uvedené ciele inherentné povahe dane. Všeobecný súd sa teda dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa na účely posúdenia porovnateľnosti odvolával na to, že daň z reklamy sleduje údajne cieľ prerozdeľovania.

- Po tretie, názor Všeobecného súdu uvedený v bodoch 91 až 105 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sa Komisia dopustila pochybenia, keď dospela k záveru, že cieľ prerozdelenia neodôvodňuje progresívnu povahu dane založenej na obrate. Tvrdenie Všeobecného súdu, že maďarská daň z reklamy nie je diskriminačná a že slúži cieľu prerozdelenia, je založené na nesprávnom predpoklade, že podniky s vysokým obratom majú nutne väčšie zisky než podniky s nižším obratom. Na základe tohto nesprávneho predpokladu sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď na odôvodnenie rozlišovania spôsobeného daňou akceptoval účel, ktorý nepatrí k povahe uvedenej dane. Okrem toho Všeobecný súd pripustením tohto nesprávneho predpokladu neoprávnene preniesol dôkazné bremeno a nútil Komisiu preukázať, že daňové sadzby maďarskej dane z reklamy nemôžu byť odôvodnené údajným prerozdelením účelom dane.

V rámci druhého odvolacieho dôvodu Komisia uvádza, že Všeobecný súd porušil článok 107 ods. 1 ZFEÚ, keď konštatoval, že odpočítateľnosť strát vo výške 50 % nie je selektívna. Po prvé, opatrenie nie je zlučiteľné s referenčným systémom, ktorého má byť súčasťou, keďže umožňuje, aby si zdaniteľné osoby, ktoré musia platiť daň v závislosti od obratu, odpočítali straty, čo neodráža zisky podniku. Po druhé, na rozdiel od toho, čo uvádza Všeobecný súd, opatrenie nemá všeobecnú povahu a nezávisí od náhodnej okolnosti; príjemcu opatrenia týkajúceho sa predchádzajúceho daňového roku bolo možné v čase zavedenia dane identifikovať.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Špecializovaný trestný súd (Slovensko) 9. augusta 2019 – Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v. TG, UF

(Vec C-603/19)

(2019/C 348/12)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Špecializovaný trestný súd

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky

Žalovaní: TG, UF

Prejudiciálne otázky

1. Je smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2012/29/EÚ ⁽¹⁾ zo dňa 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov v rozsahu práv (najmä právo na aktívnu účasť poškodeného v trestnom konaní a právo na náhradu škody v trestnom konaní), ktoré zo svojej povahy nepatria iba fyzickej osobe ako cítiacej bytosti, aplikovateľná aj na právnické osoby a štát resp. štátne orgány, ak im vnútroštátne právne predpisy priznávajú postavenie poškodeného v trestnom konaní?
2. Je v súlade s čl. 17 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, čl. 325 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 ods. 1 písmeno h) Nariadenia Rady (ES) č. 1260/1999 ⁽²⁾ zo dňa 21. júna 1999 v spojení s Nariadením Komisie (ES) č. 1681/94 ⁽³⁾ zo dňa 11. júla 1994, taká právna úprava a rozhodovacia prax ⁽⁴⁾, podľa ktorej si štát nemôže v trestnom konaní uplatňovať náhradu škody spôsobenej mu podvodným konaním obvineného, ktoré má za následok spreneveru prostriedkov z rozpočtu Európskej únie a kedy podľa §256 odsek 3 Trestného poriadku, nemôže ani podať opravný prostriedok proti uzneseniu, ktorým súd rozhodne, že štát alebo príslušný štátny orgán sa ako poškodený s nárokom na náhradu škody na hlavné

pojednávaniu nepripúšťa a nemá k dispozícii ani iný typ konania, v ktorom by sa mohol voči obvinenému domáhať svojho nároku, v dôsledku čoho ani nemožno zaistiť jeho nárok na náhradu škody na majetku a majetkových právach obvineného podľa §50 Trestného poriadku a nárok sa tak stáva *de facto* nevymožiteľným?

3. Má sa pojem „ten istý podnik“ podľa § čl. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 994/98 ⁽⁵⁾ zo dňa 07. mája 1998 v spojení s čl. 2 ods. 2 Nariadenia Komisie (ES) č. 69/2001 ⁽⁶⁾ zo dňa 12. januára 2001 vykladať len formálne v tom zmysle, že rozhodujúcim kritériom je, či sa podľa vnútroštátneho právneho poriadku jedná len o subjekty so samostatnou právnou subjektivitou, a teda štátnu pomoc do výšky 100 000,- EUR možno poskytnúť každej takejto spoločnosti, alebo je rozhodujúci faktický spôsob fungovania a riadenia týchto spoločností vzájomne prepojených tými istými osobami, akoby išlo o systém pobočiek riadených z jednej centrálnej spoločnosti, hoci podľa vnútroštátnej právnej úpravy majú tieto spoločnosti samostatnú právnú subjektivitu, a takéto spoločnosti treba považovať za „ten istý podnik“ a poskytnúť mu štátnu pomoc ako celku do výšky 100 000,- EUR len raz?
4. Má sa pod pojmom „škoda“ na účely Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev ⁽⁷⁾ zo dňa 26. júla 1995 rozumieť len tá časť neoprávnene získaných finančných prostriedkov, ktorá priamo súvisí s podvodným konaním alebo aj skutočne realizované a pravdivo dokladované náklady a použitie príspevku, ak z dokazovania vyplynie, že ich vynaloženie bolo nevyhnutné na účely zamaskovania podvodného konania, oddialenia odhalenia podvodného konania a získania celého objemu priznanej štátnej pomoci?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV, Ú. v. EÚ 2012, L 315, s. 57.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1260/1999 z 21. júna 1999 o všeobecných ustanoveniach o štrukturálnych fondoch, Ú. v. ES 1999, L 161, s. 1, Mim. vyd. 14/001, s. 31.

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1681/94 z 11. júla 1994 o nezrovnalostiach a získavaní neoprávnene vyplatených čiastok späť v súvislosti s financovaním štrukturálnych politík a o organizácii informačného systému v tejto oblasti, Ú. v. ES 1994, L 178, s. 43, Mim. vyd. 14/001, s. 23.

⁽⁴⁾ Stanovisko trestnoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. novembra 2017.

⁽⁵⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 994/98 zo 7. mája 1998 o uplatňovaní článkov 92 a 93 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva na určité kategórie horizontálnej štátnej pomoci, Ú. v. ES 1998, L 142, s. 1, Mim. vyd. 08/001, s. 312.

⁽⁶⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 69/2001 z 12. januára 2001 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy ES pri pomoci *de minimis*, Ú. v. ES 2001, L 10, s. 30, Mim. vyd. 08/002, s. 138.

⁽⁷⁾ Dohovor vypracovaný na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev, Ú. v. ES 1995, C 316, p. 49.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne (Francúzsko)
13. augusta 2019 – BNP Paribas Personal Finance SA/VE

(Vec C-609/19)

(2019/C 348/13)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal d'instance de Lagny-sur-Marne

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: BNP Paribas Personal Finance SA

Žalovaný: VE

Prejudiciálne otázky

1. Má sa odsek 2 článku 4 smernice 93/13 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že zmluvné podmienky, ktoré stanovujú splácanie v pevne stanovených splátkach započítavaných prednostne na úroky a ktoré stanovujú predĺženie trvania zmluvy a zvýšenie úhrad na účely splatenia zostatku úverového účtu, pričom tento zostatok [môže] v dôsledku fluktuácií výmenného kurzu výrazne narásť, tvoria hlavný predmet úveru denominovaného v cudzej mene a splácaného v domácej mene bez možnosti ich individuálneho posúdenia?

2. Má sa odsek 1 článku 3 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že zmluvné podmienky, ktoré stanovujú platby v pevne stanovených splátkach započítavaných prednostne na úroky a ktoré stanovujú predĺženie trvania [zmluvy] a zvýšenie úhrad na účely splatenia zostatku úverového účtu, ktorý môže v dôsledku fluktuácií výmenného kurzu významne narásť, vytvárajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to tým, že spotrebiteľa vystavujú neúmernému kurzovému riziku?
3. Má sa článok 4 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že stanovuje, že jasnosť a zrozumiteľnosť podmienok zmluvy o úvere denominovanom v cudzej mene a splácanom v domácej mene sa má posúdiť so zreteľom na predpokladaný hospodársky kontext, v tomto prípade na dôsledky hospodárskych ťažkostí rokov 2007 až 2009 na fluktuácie výmenných kurzov, v čase uzatvorenia zmluvy, berúc do úvahy odborné znalosti a vedomosti podnikateľa s úvermi a jeho dobrú vieru?
4. Má sa článok 4 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že stanovuje, že jasnosť a zrozumiteľnosť podmienok zmluvy o úvere denominovanom v cudzej mene a splácanom v domácej mene sa má posúdiť so zreteľom na informácie, ktoré spotrebiteľovi poskytol veriteľ disponujúci odbornými a podnikateľskými znalosťami, a to na informácie číselné, výlučne objektívne a abstraktné, ktoré nezohľadňujú hospodársky kontext, ktorý by mohol ovplyvniť fluktuácie výmenného kurzu?

(¹) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/02, s. 288).

Odvolanie podané 21. augusta 2019: Alfamicro – Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 28. júna 2019 vo veci T-64/18, Alfamicro/Komisia

(Vec C-623/19 P)

(2019/C 348/14)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Alfamicro – Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (v zastúpení: G. Gentil Anastácio a D. Pirra Xarepe, advogados, a M. Stock da Cunha, advogada estagiária)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu vydaný vo veci T-64/18 (¹),
- zrušiť rozhodnutie Komisie C(2017) 8839 final z 13. decembra 2017,
- zaviazat Európsku komisiu na náhradu všetkých trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka poukazuje na to, že zmluvná pohľadávka vzniká na základe samotnej zmluvy. Preto, ak Komisia mohla vo svojej určovacej žalobe formulovať svoje nároky, a neurobila to, nemôže už po vydaní rozsudku vystaviť exekučné tituly týkajúce sa nezabezpečenej pohľadávky.

Komisia zneužila svoju právomoc.

Vo svojom deklaratórnom rozsudku (T-831/14) (²) sa Všeobecný súd vyjadril k pohľadávke Komisie vyplývajúcej z dohody o finančnej pomoci, a teda nie, ako to nesprávne tvrdí Všeobecný súd, k výdavkom nespôsobilým na poskytnutie týkajúcim sa obdobia kontroly auditu.

Z výroku rozsudku o určovacej žalobe (T-831/14) nevyplýva žiadne obmedzenie, tak pokiaľ ide o pohľadávku, ako ani pokiaľ ide o obdobie, alebo výdavky.

Jedinému záväzku – pohľadávke podľa dohody o finančnej pomoci – zodpovedá jediný exekučný titul.

Nemalo by žiaden zmysel, ak by Všeobecný súd definitívne určil pohľadávku a veriteľ by potom tvrdil, že výpočet napokon nezahŕňal všetky sumy.

Odvolaiteľka uvádza, že od okamihu podania určovacej žaloby pre zmluvnú pohľadávku Únie je Komisii zabránené vydať exekučné tituly bez odkazu na rozsudok Všeobecného súdu.

Pokiaľ predmetom určovacej žaloby je zmluvná pohľadávka Komisie voči dlžníkovi, právomoc Všeobecného súdu určiť pohľadávku vylučuje právomoc Komisie vydávať tituly, ktoré idú nad rámec rozsudku.

⁽¹⁾ EU:T:2019:453.

⁽²⁾ Pozri vec C-14/18 P.

Odvolanie podané 27. augusta 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) z 18. júna 2019 vo veci T-624/15, European Food a i./Komisia

(Vec C-638/19 P)

(2019/C 348/15)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Európska komisia (v zastúpení: T. Maxian Rusche a P.-J. Loewenthal, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: European Food SA, Starmill SRL, Multipack SRL, Scandic Distilleries SA, Ioan Micula, Viorel Micula, European Drinks SA, Rieni Drinks SA, Transilvania General Import-Export SRL, West Leasing International SRL, Španielske kráľovstvo a Maďarsko

Návrhy odvolateľky

Odvolaiteľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) z 18. júna 2019 v spojených veciach T-624/15, T-694/15 a T-704/15, European Food a i./Komisia ⁽¹⁾,
- zamietol prvú časť prvého žalobného dôvodu a prvú časť druhého žalobného dôvodu, ktoré boli uvedené vo veci T-704/15,
- zamietol prvú a druhú časť druhého žalobného dôvodu, ktoré boli uvedené vo veciach T-624/15 a T-694/15,
- vrátil spojené veci T-624/15, T-694/15 a T-704/15 Všeobecnému súdu na prejednanie žalobných dôvodov, ktoré ešte neboli posúdené, a
- rozhodol, že o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

V rámci prvého odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia spočívajúceho v nesprávnom výklade a uplatnení článku 108 ZFEÚ a/alebo kapitoly 2 prílohy V Aktu o pristúpení Rumunska ⁽²⁾, ako aj nesprávneho posúdenia skutkového stavu tým, že dospel k záveru, že Komisia nemala právomoc prijať sporné rozhodnutie ⁽³⁾.

- Komisia predovšetkým tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že opatrenie, ktorým Rumunsko poskytlo pomoc Ionovi a Viorelovi Miculovcom, investorom so švédskou štátnou príslušnosťou, a trom rumunským spoločnostiam, ktoré kontrolujú (ďalej spoločne len „Miculovci“), predstavuje zrušenie systému stimulov 22. februára 2005. Rumunsko totiž práve tým, že vyplátilo náhradu škody priznanú z dôvodu zrušenia tohto systému, ku ktorému došlo po jeho pristúpení k Únii, poskytlo pomoc Miculovcom.
- Komisia subsidiárne tvrdí, že aj za predpokladu, že by Všeobecný súd správne rozhodol, že opatrenie poskytnutia pomoci predstavovalo zrušenie systému stimulov zo strany Rumunska (*quod non*), Komisia mala naďalej právomoc prijať sporné rozhodnutie podľa kapitoly 2 prílohy V Aktu o pristúpení Rumunska.

V rámci druhého odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia spočívajúceho v nesprávnom výklade a uplatnení článku 2 Aktu o pristúpení Rumunska a pravidiel o uplatňovaní práva Únie *ratione temporis* a/alebo v nesprávnom výklade a uplatnení Európskej dohody z roku 1995 ⁽¹⁾, ako aj nesprávneho posúdenia skutkového stavu tým, že dospel k záveru, že právo Únie nebolo uplatniteľné na priznanú náhradu škody.

- Komisia predovšetkým tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že právo Únie nebolo uplatniteľné na priznanú náhradu škody z dôvodu, že všetky skutkové okolnosti zakladajúce nárok na náhradu škody nastali v období pred pristúpením. Priznanie náhrady škody totiž predstavuje následný dôsledok situácie, ktorá nastala pred pristúpením, v zmysle pravidiel o uplatňovaní práva Únie *ratione temporis*.
- Komisia subsidiárne tvrdí, že aj za predpokladu, že by Všeobecný súd správne rozhodol, že priznanie náhrady škody predstavuje následný dôsledok situácie, ktorá nastala pred pristúpením (*quod non*), právo Únie by bolo napriek všetkému na priznanú náhradu škody uplatniteľné, pretože Európska dohoda z roku 1995, ktorá je súčasťou práva Únie, bola uplatniteľná na všetky skutkové okolnosti, ktoré viedli k náhrade škody a nastali pred pristúpením.

V rámci tretieho odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia spočívajúceho v nesprávnom výklade článku 107 ods. 1 ZFEÚ a neuplatnení článku 64 ods. 1 bodu iii) Európskej dohody z roku 1995 tým, že dospel k záveru, že v spornom rozhodnutí bolo priznanie náhrady škody rozhodcovským súdom nesprávne posúdené ako výhoda.

- Po prvé Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že Komisia nemala právomoc prijať sporné rozhodnutie a že právo Únie nebolo uplatniteľné na priznanú náhradu škody.
- Po druhé Všeobecný súd nepreskúmal všetky tvrdenia uvedené v spornom rozhodnutí, ktoré preukazovali, že Rumunsko poskytlo Miculovcom výhodu. Nepreskúmané tvrdenia sú samy osebe dostatočné na odôvodnenie existencie výhody.

⁽¹⁾ EU:T:2019:423.

⁽²⁾ Akt o podmienkach pristúpenia Bulharskej republiky a Rumunska a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 157, 2005, s. 203).

⁽³⁾ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2015/1470 z 30. marca 2015 o štátnej pomoci SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN), ktorú poskytlo Rumunsko – Rozhodcovský rozsudok z 11. decembra 2013 Micula/Rumunsko (Ú. v. EÚ L 232, 2015, s. 43).

⁽⁴⁾ Európska dohoda, ktorou sa zakladá pridruženie medzi Európskymi hospodárskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Rumunskom na strane druhej (Ú. v. ES L 357, 1994, s. 2).

VŠEOBECNÝ SÚD

Žaloba podaná 10. júla 2019 – ZU/ESVČ

(Vec T-499/19)

(2019/C 348/16)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: ZU (v zastúpení: C. Bernard-Glanz, advokát)

Žalovaná: Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ)

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutia ESVČ z 31. augusta 2018 a 10. januára 2019, ktorými sa na základe správy lekárskej služby z 30. augusta 2018 odpočítava pracovné voľno zo zdravotných dôvodov,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy veci verejných a povinnosti starostlivosti, keďže došlo k nadhodnoteniu odhadovaných nákladov, čo viedlo k tomu, že žalobcovi bola neodôvodnene pripísaná zodpovednosť za to, že sa nedostavil na lekársku prehliadku v Bruseli.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci, čo naznačuje úmysel poškodiť žalobcu z dôvodu predpojatosti.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení toho, či sa právne postavenie žalobcu zmenilo, a na nevykonaní dôkladnej analýzy dôvodov, pre ktoré mu bola pripísaná zodpovednosť za nedostavenie sa na lekársku prehliadku.

Žaloba podaná 17. augusta 2019 – Scandlines Danmark a Scandlines Deutschland/Komisía**(Vec T-566/19)**

(2019/C 348/17)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Scandlines Danmark ApS (Kodaň, Dánsko), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: L. Sandberg-Mørch, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 22. júla 2019, ktorým bol čiastočne zamietnutý návrh žalobkýň o predĺženie lehoty – do 5. septembra 2019 alebo do konca augusta 2019 – na predloženie pripomienok v konaní vo veci formálneho zisťovania vo veci SA. 39078 (2019/C) (ex 2014/N) – Financovanie projektu pevného spojenia cez oblasť Fehmarn,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie nepredĺžiť dotknutú lehotu do 5. septembra 2019 alebo do 31. augusta 2019 z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne alebo v každom prípade nie dostatočné odôvodnenie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Komisia porušila článok 6 ods. 1 procesného nariadenia ⁽¹⁾ a tým aj právo žalobkýň efektívne sa zúčastniť ako zainteresované strany na konaní vo veci formálneho zisťovania vo veci štátnej pomoci SA.39078 z dôvodu, že návrh bol riadne odôvodnený, dôvodný a proporcionálny.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 23. augusta 2019 – Victoria's Secret Stores Brand Management/EUIPO – Lacoste (LOVE PINK)**(Vec T-582/19)**

(2019/C 348/18)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Victoria's Secret Stores Brand Management, Inc. (Reynoldsburg, Ohio, Spojené štáty) (v zastúpení: J. Dickerson, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Lacoste SA (Paríž, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie LOVE PINK – prihláška č. 11 853 389

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 27. mája 2019 vo veci R 1078/2018-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- čiastočne zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka námietky založenej na článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001,
- povolil prihlášku ochrannej známky Európskej únie č. 11 853 389,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 23. augusta 2019 – Electrolux Home Products/EUIPO – D. Consult (FRIGIDAIRE)

(Vec T-583/19)

(2019/C 348/19)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Electrolux Home Products, Inc. (Charlotte, Severná Karolína, Spojené štáty) (v zastúpení: P. Brownlow, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: D. Consult (Wattignies, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie FRIGIDAIRE – ochranná známka Európskej únie č. 71 241

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 17. júna 2019 vo veci R 166/2018-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zrušil rozhodnutie výmazového oddelenia z 23. novembra 2017 o výmaze č. 11921 C ochrannej známky Európskej únie pre sušičky, práčky a sporáky,
- zachoval v platnosti ochrannú známku Európskej únie zapísanú pre sušičky, práčky, umývačky riadu a sporáky,
- uložil EUIPO povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobkyne.

Uvádzané žalobné dôvody

- Senát nesprávne uplatnil právne predpisy, keď konštatoval, že používanie ochrannej známky Európskej únie podložené predajom sušičiek, práčok, umývačiek riadu a sporákov žalobkyňou do vojenských základní Spojených štátov Nemecku a Belgicku nepredstavovalo používanie ochrannej známky Európskej únie na účely článku 58 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
 - Senát nesprávne uplatnil článok 58 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001, keď nevzal do úvahy dôkazy o používaní vo forme predaja spoločnosti Johann Fouquet GmbH, keď posudzoval celkové používanie ochrannej známky Európskej únie žalobkyňou v súvislosti so sušičkami, s práčkami, umývačkami riadu a so sporákmi.
 - Senát nesprávne uplatnil článok 58 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001, keď nevzal do úvahy dôkazy žalobkyne o používaní vo forme používania v rámci sociálnych médií pri posudzovaní celkového používania ochrannej známky Európskej únie žalobkyne v súvislosti so sušičkami, s práčkami, umývačkami riadu a so sporákmi.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK